

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9399 af 15/10/1999 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse A-19-99 om særlige udgifter - studierejse - kunstner - revalidering - skøn

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200318-99

Ankestyrelsens principafgørelse A-19-99 om særlige udgifter - studierejse - kunstner - revalidering - skøn

Resume:

Der var ikke grundlag for at ændre kommunens skønsmæssige afgørelse om afslag på at yde hjælp til en studierejse til New York, da rejsen ikke kunne anses for et nødvendigt led i uddannelsen til kunstmaler.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at de studerende blev bedømt på studieaktivitet, herunder deltagelse i studierejser, men at ansøger havde deltaget i en anden studierejse, og at det var muligt at gennemføre uddannelsen uden deltagelse i turen til New York.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 707 af 29. september 1998 - § 63, stk. 1

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 540 af 21. juli 1998 - § 69

Sagsfremstilling:

Ansøger, der havde fået bevilget hjælp i henhold til aktivlovens § 46 til uddannelsen til kunstmaler, søgte kommunen om hjælp til dækning af udgifter til en studierejse til New York. Rejseudgifterne udgjorde 5.565 kr. Uddannelsesinstitutionen ydede dog et tilskud således, at egenbetalingen blev 3.100 kr. Alle skolens lærere deltog i turen, samt 50 ud af 55 elever. Rejsens formål var at besøge gallerier, udstillinger og museer, samt deltage i 4 forelæsninger.

Uddannelsesstedet udtalte, at der var tradition for studierejser, og at de ansås for en vigtig del af undervisningen. Det oplystes endvidere, at akademiet ydede tilskud til rejserne i det omfang, det var muligt. Akademiet havde ikke afgangseksamen, men vurderede i stedet de studerende på studieaktivitet, hvori studierejser indgik som en væsentlig del. Ansøger havde allerede deltaget i en anden studietur.

Kommunen gav afslag på ansøgningen med den begrundelse, at deltagelse i studierejsen ikke var nødvendig for, at ansøger kunne færdiggøre sin uddannelse, hvilket var en forudsætning efter aktivlovens § 63.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse om afslag på hjælp til studierejse til New York.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at ansøger var godkendt som revalidend til uddannelsen som kunstmaler, og at der i dette studieforløb indgik studierejser som en vigtig del af undervisningen. Nævnet lagde endvidere vægt på, at der på uddannelsesstedet ikke var nogen afgangseksamen, men at de studerende blev vurderet på deres studieaktiviteter, hvor studierejsen indgik som en væsentlig del.

Nævnet lagde yderligere vægt på, at studieturen bestod af besøg på udstillinger og museer, samt 4 forelæsninger. Alle lærere deltog i turen, og 50 ud af 55 elever.

Herudover lagde nævnet vægt på, at studieturens pris var 5.565 kr., men at der ydedes tilskud fra uddannelsesstedet, hvorefter egenbetalingen blev 3.100 kr. pr. person.

Endelig henviste nævnet til SM O-2-99.

I klagen til Ankestyrelsen anførte kommunen bl.a., at sagen blev indbragt med henblik på at få afprøvet, om der var lovmæssig mulighed for at udbetale hjælp i medfør af aktivlovens § 63 til udgifter, der ikke var nødvendige for at gennemføre revalideringen.

Det anførtes endvidere, at det var kommunens opfattelse, at der ved overgang fra bistandsloven til aktivloven forelå et ændret retsgrundlag. Efter aktivlovens § 63 indgår det ikke i vurderingen, om udgiften er 'rimelig og naturlig', men udelukkende om den er nødvendig.

Sagen blev behandlet i principielt møde som supplement til SM O-1-99 med henblik på afklaring af, om en studietur til New York er et nødvendigt led i uddannelsen til kunstmaler, herunder om det forhold, at uddannelsesstedet yder et tilskud til rejsen har betydning for, om der kan ydes tilskud efter § 63.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at ansøger var berettiget til hjælp til dækning af udgifter i forbindelse med en studierejse til New York i henhold til aktivlovens § 63, stk. 1.

Ankestyrelsen henviste til ordlyden i aktivlovens § 63, stk. 1, hvorefter der kan ydes hjælp til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at det fra Kunstakademiet var oplyst, at studierejsen ikke var obligatorisk, men at der var tradition for studierejser, og at de studerende blev opfordret til at deltage, idet studierejser blev betragtet som en væsentlig del af undervisningen. Akademiet oplyste også, at der ikke afholdtes afgangseksamen, men at de studerende alene blev vurderet på studieaktiviteten, hvori deltagelse i studierejser indgik. Endelig blev der lagt vægt på, at akademiet ydede tilskud til så mange rejser som muligt, og at ansøger allerede havde deltaget i en rejse til Italien.

Ankestyrelsen fandt på den baggrund ikke, at udgiften på 3.100 kr. kunne anses for en nødvendig følge af kunstmaleruddannelsen, idet ansøger ville kunne gennemføre sin uddannelse uden denne rejse.

Ankestyrelsen fandt således ikke, at kommunens afgørelse om, at ansøger ikke var berettiget til den ansøgte hjælp, kunne anses for ulovlig eller åbenbar urimelig.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Den ændrede afgørelse medførte ikke, at ansøger skulle tilbagebetale den hjælp, han - i henhold til nævnets afgørelse - havde modtaget.